

UZASADNIENIE

W zaskarżonym przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W. wyroku z dnia 2 sierpnia 2013r wydanym w sprawie sygn.akt II C 147/12 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi zasądził od (...) SA w W. na rzecz M. P. kwotę 3892,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3492,27 zł od dnia 17 lipca 2011r do dnia zapłaty oraz od kwoty 400 zł od dnia 12 grudnia 2012r do dnia zapłaty. W pozostałej części sąd oddalił powództwo.

W przedmiocie kosztów postępowania sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 21,78 zł tytułem zwrotu części kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz nakazał ściągnąć na rzecz funduszu Skarbu Państwa od powódki kwotę 867,83 zł, od pozwanego 739,26 zł tytułem nieuiszczonych wydatków postępowania wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa

Od tegoż wyroku (...) SA w W. złożył apelację.

Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 824 ze znakiem 1 paragraf 1 kc w związku z art. 805kc poprzez zasądzenie odszkodowania przenoszącego wysokość doznanej przez powódkę szkody oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, a w szczególności sprzeczności istotnych ustaleń sądu leżących u podstaw uwzględnienia powództwa z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym poprzez pominięcie wniosków powołanego w sprawie biegłego w zakresie wartości przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego przy zastosowaniu w trakcie naprawy części zamiennych nowych oryginalnych z logo producenta i oparcie się na niezweryfikowanym hipotetycznym koszcie naprawy w oparciu o tzw. zamienniki.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w stosunku do (...) SA w W. oraz zasądzenie kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji, apelujący podniósł, że strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła, że naprawa przy użyciu części nieoryginalnych przywróci wszelkie walory techniczne, estetyczne pojazdu, a nadto w żaden sposób nie wpłynie na bezpieczeństwo jazdy. Według apelującego bezsprzecznym wyznacznikiem do rozstrzygnięcia , czy koszt naprawy przekracza wartość pojazdu z daty szkody winien być rzeczywisty koszt naprawy przy użyciu części oryginalnych w przeciętnym warsztacie naprawczym.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa- M. P. wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd I swoje rozstrzygnięcie oparł na następującym stanie faktycznym.

M. P. w 2011r była właścicielką samochodu osobowego marki A. (...), rok produkcji 1999, nr rej (...). Samochód ten uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej w dniu 15 czerwca 2011, której sprawca posiadał ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) SA w W..

W dniu 16 czerwca 2011r M. P. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi sprawcy szkody.

Ubezpieczyciel nie zakwestionował swej odpowiedzialności wobec M. P. co do zasady i po dokonaniu oględzin pojazdu sporządził kalkulację kosztów naprawy samochodu na kwotę 8212,76 zł oraz ustalił jego wartość przed szkodą na kwotę 16100 zł i wartość pozostałości na kwotę 7877,50 zł.

W dniu 11 sierpnia 2011r ubezpieczyciel przyznał M. P. odszkodowanie w wysokości 8232,50 zł.

M. P. odebrała kwotę odszkodowania w dniu 6 października 2011r, zastrzegając, że traktuje tą kwotę jako świadczenie częściowe.

M. P. na własny koszt – 400 zł zleciła sporządzenie opinii rzeczoznawcy z zakresu techniki samochodowej (...) Związku (...), (...) spółki z o.o. w Ł.. Zgodnie z powyższą opinią wartość samochodu przed zdarzeniem wynosiła 16100 zł, zaś koszty jego naprawy 15.481 zł.

M. P. dokonała naprawy swego samochodu przy użyciu części nieoryginalnych, to jest polskich zamienników, oraz części używanych, kupowanych częściowo na aukcjach internetowych – allegro. Naprawy dokonał jej brat, który jest mechanikiem. Naprawa ta nie przywróciła pojazdu do stanu poprzedniego, zaś kwota 8232,50 zł nie była wystarczająca do naprawy samochodu.

W wypadku w dniu 15 czerwca 2011r nie uległy uszkodzeniu wahacze przednie oraz amortyzator.

Powyższe ustalenia faktyczne sąd I instancji oparł na dokumentacji zgromadzonej w aktach szkody, wyjaśnieniach powódki i opinii rzeczoznawcy przedstawionej przez powódkę.

W dniu 3 lutego 2012r M. P. wniosła pozew o zasądzenie od (...) SA w W. na jej rzecz kwoty 8000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2011r do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, kwoty 400 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzonej opinii oraz kosztów postępowania.

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Koszty naprawy samochodu M. P. przywracającej pojazd do stanu poprzedniego, dokonanej w nieautoryzowanym serwisie samochodowym na terenie Ł. przy użyciu części nowych bez logo producenta, bez uwzględnienia wymiany wahaczy przednich i amortyzatora wynoszą 11724,77 zł. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 15254 zł, w stanie uszkodzonym 4100 zł.

Koszty naprawy tegoż samochodu przy użyciu części nowych oryginalnych, sygnowanych logo producenta pojazdu w autoryzowanym serwisie samochodowym również bez uwzględnienia wahaczy i amortyzatora wyniosłyby 20825,18 zł, zaś koszt naprawy samochodu dokonanej w nieautoryzowanym serwisie przy użyciu części zamiennych nowych i oryginalnych, sygnowanych logo producenta, przy uwzględnieniu wahaczy i amortyzatora wyniosłyby 20801,71 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe.

Sąd Rejonowy słusznie, przyjął jako podstawę rozstrzygnięcia kwotę 11724,77 zł.

Argumentacja zawarta w apelacji nie może być uwzględniona.

Podczas postępowania przed sądem I instancji wyraźnie ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego, której żadna ze stron nie kwestionowała, że przywrócenie pojazdu powódki do stanu poprzedniego możliwe było przy użyciu różnych części i dokonaniu napraw w różnych warsztatach. Przy czym nigdzie nie wskazano, aby tak naprawiony samochód utracił swoje walory techniczne, estetyczne, czy też wpłynęłoby to na bezpieczeństwo jazdy. Twierdzenia zawarte w apelacji w tej części są gołosłowne.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że uzasadniona naprawa samochodu jedenastoletniego mogła nastąpić jedynie z użyciem części oryginalnych, nowych i w autoryzowanym warsztacie, to jest według najwyższych cen na rynku.

Takie założenie jest nieekonomiczne i w żaden sposób nie odpowiada warunkom otaczającej nas rzeczywistości.

Warto zwrócić uwagę na to, że w systemie prawa polskiego nie istnieje żaden nakaz, wymagający aby samochody pokolizyjne były naprawiane tylko przy użyciu części nowych, oryginalnych z logo firmy producenta pojazdu.

O bezpieczeństwie jazdy pojazdu i dopuszczeniu pojazdu do ruchu decyduje jego przegląd techniczny, któremu pojazd jest okresowo poddawany, nie zaś okoliczność, że został on naprawiony wyłącznie częściami asygnowanymi przez producenta pojazdu.

Sąd II instancji podzielił w pełni stanowisko sądu I instancji według , którego należna powódce kwota odszkodowania to różnica pomiędzy uzasadnionymi kosztami naprawy samochodu w wysokości 11724,77 zł, a wypłaconą dotychczas kwotą z tytułu odszkodowania w wysokości 8232,50 zł, co daje kwotę 3492,27 zł. Zasadnym także i popartym przepisem art. 361 paragraf 2 kc było zasądzenie na rzecz powódki kosztów sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy samochodowego.

Sąd odwoławczy stanął na stanowisku, podobnie jak sąd I instancji, że zasądzenie odsetek od kwoty 3492,27 zł może nastąpić od dnia 17 lipca 2011r. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu sądu I instancji jest tu jasna i zrozumiała, a pozwany dysponuje uzasadnieniem sporządzonym przez Sąd Rejonowy.

W całej rozciągłości sąd odwoławczy podzielił też stanowisko sądu I instancji co do należnych odsetek od kwoty 400 zł od dnia 12 grudnia 2012r.

Powódka nie wzywała tu wcześniej pozwanego do zwrotu kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy, a pierwsze wezwanie pojawiło się dopiero w pozwie, którego odpis pozwany otrzymał 11 grudnia 2012r.

Nie budzi zastrzeżeń także zawarte w wyroku z dnia 2 sierpnia 2013r rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, które rozliczono na podstawie art. 98 kpc.

Sąd odwoławczy na podstawie art. 385 kpc oddalił w całości apelację pozwanego, a o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 kpc i paragrafu 13.1.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r w sprawie (...) DzU z 2013 poz 461.